

CARTA OBERTA A ADA COLAU

Excel·lentíssima alcaldessa de Barcelona,

En diverses ocasions, betevé ha demostrat ser una plataforma multimèdia imprescindible per a Barcelona. Ho ha estat darrerament durant la pandèmia, quan va ser el primer mitjà en explicar què passava en les residències de la gent gran de la nostra ciutat. Amb escassos equips de protecció, hi vam entrar per donar veu als que necessitaven ajut i es trobaven desemparats per l'administració. Encara recordem les trucades d'angoixa de familiars a la redacció per saber què passava amb els seus avis. En aquells moments de crisi vam ser l'únic lligam existent per disminuir l'ansietat de famílies senceres.

No cal estendre's amb gaires més exemples. Simplement recordar la cobertura en directe, impecable i valenta, des de dins de les mateixes manifestacions que van succeir després de les sentències del procés, i per les quals betevé va rebre el Premi Ciutat de Barcelona.

Com a treballadors públics sempre hem tingut clara la nostra tasca i obligació i la importància de betevé com a eina facilitadora de consensos, descabdelladora de la complexitat, que estructura i explica una ciutat a partir de nous formats digitals i llenguatges innovadors, sense oblidar mai els valors del bon periodisme.

El problema a betevé mai han estat els seus treballadors.

Sergi Vicente, ha estat nomenat en un concurs públic que no ha contemplat cap barem de puntuació de mèrits. Això significa que no es van valorar adequadament candidats amb més currículum acadèmic i professional. Igualment, els projectes de gestió presentats pels candidats no van ser puntuats de manera anònima.

El problema és el model i l'equip que el gestiona. Per començar, el seu director, Sergi Vicente, ha estat nomenat recentment en un concurs públic que no ha contemplat cap barem de puntuació de mèrits. Això significa que no es van valorar adequadament candidats amb més currículum acadèmic i professional. Igualment, els projectes de gestió presentats pels candidats no van ser puntuats de manera anònima. Ras i curt, els membres del consell d'administració ja sabien prèviament qui era l'autor de cada proposta de model estratègic.

Pot haver estat un concurs legal, però evidentment, ha estat mancat de tota legitimitat.

I aquest estiu, amb l'acomiadament de 9 treballadores, hem sabut que el projecte de Sergi Vicente era la privatització de la redacció de programes.

Un model il·legal

El 2014 és l'any que marca un abans i un després a l'actual betevé. Fins aleshores, només el personal directiu i d'administració estava en nòmina de la societat. La resta de treballadores, tot i que utilitzaven el maquinari, les instal·lacions i desenvolupaven la seva tasca a la mateixa televisió, estaven contractades per diverses empreses audiovisuals. La gestió dels serveis informàtics, tècnics i de programes s'havia adjudicat mitjançant concurs públic a la productora BCN Audiovisual. En total, 35 milions d'€ que es repartien en cinc anys.

Fora de concurs, diverses productores gestionaven l'elaboració de continguts audiovisuals amb el mateix sistema. Essencialment no aportaven cap mena d'infraestructura material per dur-los a terme. Periodistes i tècnics de programes treballaven a betevé, rebien ordres dels directius de betevé, però els pagava una productora. Encadenaven contractes i programes, se'ls acomiadava el juliol i se'ls tornava a contractar el mes de setembre. Però aquell mateix any, el 2014, un petit grup de treballadores d'un modest programa cultural va dir prou i va denunciar la il·legalitat.

Periodistes i tècnics de programes treballaven a betevé, rebien ordres dels directius de betevé però els pagava una productora. Encadenaven contractes i programes, se'ls acomiadava el juliol i se'ls tornava a contractar el mes de setembre.

La sentència, guanyada en primera instància i en el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, parlava de "tràfic il·legal de treballadors". En el judici va quedar demostrat i ratificat per testimoni l'"enriquiment il·lícit" d'alguna d'aquestes productores a l'establir un cost de personal que no corresponia amb la realitat. Els directius de betevé no van establir mecanismes de control ni de fiscalització eficaços del diner públic pagat a les empreses del sector.

En el document comptable "Contractes d'Informació i Comunicació de Barcelona S.A spm per a l'any 2014" hi figuren imports per a la realització de programes adjudicats per procediment menor i/o negociat d'1.057.221,07 € per a BCN Audiovisual i de 897.002,60 € per a dues empreses del grup Mediapro (Antena Local i Mediaproducción). L'import total dels contractes en aquesta estructura de cost fou de 5.605.212,65 € només el 2014, que es van distribuir entre diverses productores.

El 2014 l'import per a la realització de programes adjudicats per procediment menor i/o negociat fou de 5.605.212,65 €, que es van distribuir entre diverses productores

La majoria d'aquests programes estaven realitzats per treballadores en règim de cessió il·legal, com s'ha demostrat en totes les sentències interposades, que ja són fermes i que la justícia ha obligat a internalitzar. Aquest personal ja és part de la

plantilla de betevé i podrien fer la mateixa tasca que els pagaven les productores però ara, a un cost menor. Per tant, a betevé no li cal la dependència exclusiva amb empreses audiovisuals per produir continguts no informatius.

A betevé no li cal una dependència exclusiva amb empreses audiovisuals. Els treballadors internalitzats poden dur a terme la feina que abans feien a sou de productores, però a un cost menor

La direcció de betevé acomiada 9 persones per disposar d'efectiu per fer encàrrecs a productores audiovisuals

Aquest mes de juliol la direcció de betevé ha acomiadat 9 treballadores, afirma, per motius econòmics, d'organització i producció. Tot plegat s'argumenta a partir d'unes dades inconsistentes i que presenten un biaix inqüestionable al primer cop d'ull. No cal perdre ni cinc minuts a comentar els motius organitzatius ni de producció per ser prou evident que no obeeixen a cap mena de raonament lògic vàlid. Per tant, centrem-nos exclusivament en els econòmics, igualment inconsistentes.

En cadascuna de les cartes d'acomiadament, la direcció argumenta que "es va decidir la conveniència d'avançar cap a un altre tipus de model de gestió que contemplés la internalització dels serveis informatius i dels serveis tècnics, mentre que l'encàrrec dels programes i els continguts no informatius, des de la producció de ficció fins als programes de divulgació, entreteniment, cinema es continuaria fent a través de productores externes, com no podia ser d'altra manera."

Evidentment, la "internalització dels serveis informatius" va ser forçada a cops de sentència judicial, no pas a partir d'una iniciativa pròpia de la direcció ni del consell d'administració. En segon lloc és en la darrera argumentació on hi ha la clau de volta de tot plegat.

S'afirma que els programes de continguts "no informatius" es continuarien "fent a través de productores externes". I afegeix "com no podia ser d'altra manera". Aquesta darrera proposició dona per vàlid un fet que no és cert. I no és cert perquè des de la internalització, betevé ja té el personal necessari per dur a terme aquesta tasca i, malgrat tot, l'encarrega a empreses externes.

Des de la internalització, betevé ja compta amb el personal necessari per fer programes no informatius

Malgrat comptar amb el personal per fer continguts no informatius, la direcció, amb el vist-i-plau del consell d'administració, ha optat per malbaratar recursos públics desmantellant la redacció de programes no informatius, sovint re-assignant personal a informatius, amb l'objectiu de tornar a privatitzar el model. Desballestant l'àrea de programes es justifica la privatització. El resultat, una sobreproducció de notícies a informatius que sovint no troba difusió, en detriment de continguts que serien

vertebradors de la indústria cultural de Barcelona perquè betevé disposa del capital social i el talent suficient per dur-ho a terme. Però lluny d'apostar per un model orientat en la gestió del coneixement, s'insisteix en la privatització, sempre molt més cara –fixem-nos amb els comptes del 2014- per a l'erari públic.

Si abans la direcció i el consell d'administració de betevé es van negar a negociar una situació que vulnerava la llei i els drets dels treballadors, ara insisteixen, una vegada més, en escalar el conflicte i en desapropiar la possibilitat d'innovació que tot desacord genera.

La direcció, amb el vist-i-plau del consell d'administració, ha optat per malbaratar recursos públics desmantellant la redacció de programes, sovint re-assignant personal a informatius, amb l'objectiu de tornar a privatitzar el model.

I encara més. Si realment, darrera l'acomiadament de les 9 treballadores de betevé hi hagués causes econòmiques, caldria preguntar-se sobre l'abast real de la mesura i el seu impacte global en els comptes presentats en les respectives cartes d'acomiadament. Ras i curt: l'acció no serveix per equilibrar el balanç. En realitat es tracta d'un acte intimidatori per acovardir la plantilla amb l'objectiu que renunciï els drets aconseguits per via judicial i així donar via lliure a la privatització de la redacció de programes.

Els treballadors i treballadores acomiadats demanem la readmissió immediata

Per tots aquests motius, atesa la incapacitat manifesta de la direcció i del consell d'administració en la gestió de betevé, li demanem que intercedeixi en aquest conflicte que ja dura més de set anys. No es pot ser neutral i mirar cap a una altra banda en qüestió dels drets de les persones ni amb la gestió dels diners de la ciutadania. Esperem que sigui fidel als seus orígens d'activista, ens faci costat, i lluiti per la nostra readmissió. I més quan el seu equip de govern coneixia sobradament quina seria la situació de betevé el 2021. L'ajuntament, a través del consell d'administració de betevé hauria d'haver triat un projecte i un director amb la capacitat suficient com per gestionar els recursos existents enlloc d'escollir el camí dels acomiadaments, la privatització i el malbaratament de diners públics.

Finalment, li recordem que els acomiadaments col·lectius en empreses públiques són insòlits. Esperem que vostè no els empari en el seu segon mandat.

Atentament,

Els 9 treballadors i treballadores acomiadats